

Til Medlem af Inatsisartut
Andreas Uldum (Demokraatit)

Svar til spørgsmål stillet i medfør af § 37 i Forretningsordenen for Inatsisartut vedr. manglende besvarelse af spørgsmål om skat

22. januar 2014
Sagsnr. 2014-094978
Dok. Nr. 1459591

Kære Andreas Uldum

Postboks 1037
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 32 46 14
E-mail: oed@nanoq.gl
www.nanoq.gl

Tak for dit § 37-spørgsmål fra den 8. januar 2014 om beskæftigelsesfradrag.

Lad mig starte med det sidste først. I Departement for Finanser og Indenrigsanliggender er vi ved at opstille en mere omfattende regnemodel, end den, du refererer til, som blev benyttet under Maliina Abelsens periode som Naalakkersuisoq. Det skal sætte os i stand til bedre at vurdere virkningerne af forskellige tiltag, som eksempelvis kunne være et beskæftigelsesfradrag. Modellen kan dog først forventes klar medio 2014. I mit svar på dit første spørgsmål på beskæftigelsesfradrag var der en bemærkning om en mulig sammenhæng mellem et beskæftigelsesfradrag og det tidligere Naalakkersuisuts reformplaner. Henvisningen gik primært på det tidligere Naalakkersuisuts svarnotat til EM 2012/32.

Indretning af et eventuelt beskæftigelsesfradrag er ikke en simpel manøvre. Det er nødvendigt at lægge nogle politiske overvejelser til grund for beregningerne, herunder hvem der i givet fald skal modtage det, og hvor stort det skal være for at opnå en positiv effekt. Derudover skal en brugbar beregning af konsekvenserne af et eventuelt beskæftigelsesfradrag så vidt muligt også tage højde for adfærdssændringer for at få de ønskede effekter på arbejdsmarkedsdeltagelse. Derfor vil en simpel beregning af indførelse af et eventuelt beskæftigelsesfradrag næppe danne et retvisende billede af konsekvenserne efter en indførelse heraf.

Idet jeg antager, at medlemmet af Inatsisartut i sit spørgsmål henviser til punkt 32 på Inatsisartuts efterårssamling 2012, skal jeg for en god ordens skyld gøre opmærksom på, at punktet alene blev vedtaget med stemmer fra IA og Demokraterne. Siumut stemte imod forslaget.

Nedenfor følger en uddybende besvarelse i dit spørgsmål af 13. december 2013.

1. På Efterårssamlingen 2012 blev det besluttet, at Naalakkersuisut skulle udarbejde en redegørelse om indførelse af et beskæftigelsesfradrag. Redegørelsen skulle efterfølgende omdeles til medlemmerne af Inatsisartut. Hvornår forventer Naalakkersuisut at denne redegørelse er klar til omdeling?

2. Naalakkersuisut bedes foretage beregninger, der viser, hvad det vil koste landskassen såfremt man indfører et beskæftigelsesfradrag på X antal tusinde kroner? Jeg ønsker svaret opstillet skematisk således at "tabet" for landskassen opgøres for hvert af beløbene 1.000 til 20.000 i hele tusinde kroner.

Naalakkersuisut er af den opfattelse, at den strukturelle arbejdsløshed bedst løses ved at få uddannelsesniveaet op og ungdomsarbejdsløsheden ned. Derudover skal der indføres en række reformer, der mindsker marginalbeskatning i form af frafald af tilskud og overførselsindkomster ved at gå fra arbejdsløshedsråen og over i arbejde. I den forbindelse vil vi også kigge på, om et eventuelt beskæftigelsesfradrag vil have en positiv effekt. Naalakkersuisut forventer, at kunne fremlægge sine nærmere overvejelser herom til efterårssamlingen 2014. Den kommende redegørelse vil blandt andet tage afsæt i de anbefalinger i betænkningen fra Finans- og Skatteudvalget om et beskæftigelsesfradrag under EM2012.

3. Hvad koster det landskassen pr. procentpoint man nedsætter indkomstskatten?

Under konto 24.10.10 i FL 2014 anføres: '..under forudsætning af uændrede skatteregler forventes ét udskrivningsprocentpoint at indbringe ca. 79,9 mio. kr.'

Til de følgende spørgsmål, vil jeg holde fast i mit tidligere svar:

'At fremstille enkelte dele af den samlede skattereform – som fx forskellige fradrag eller skatteændringer er ikke hensigtsmæssigt idet der vil være tilsvarende indtægter, besparelser og udgifter ved andre dele af reformerne. Reformpakken – og herunder ændringer af skattesystemet – skal altså betragtes samlet for at opnå et helhedsbillede af både hvilke konsekvenser det har for landets samlede økonomi, såvel som den enkelte borgers husholdningsregnskab.'

At lave disse beregninger kan derfor ikke bruges til at træffe beslutninger om et eventuelt beskæftigelsesfradrag på et oplyst grundlag, hvis ikke det sker som tidligere beskrevet. De angivne beløb som svar på spørgsmålene herunder bør derfor ikke blot summeres. De er blot resultatet af en simpel beregning på det enkelte spørgsmål. Der må desuden tages forbehold for ændret adfærd ved store ændringer, og derved kan eksempelvis dét, at fjerne hele standardfradraget på én gang, resultere i adfærdsændringer, som udmunder i et meget lavere provenu end det anførte.

4. Hvilket provenu opnår landskassen, hvis man fjerner retten til at fratække fagforeningskontingent?

Samlet ca. 8,1 mio. kr. Heraf er kommunernes andel på omtrent 6 mio. kr.

5. Hvilket provenu opnår landskassen pr. tusinde kroner man nedsætter personfradraget, og omvendt hvilket tab bliver landskassen påført pr. tusinde kroner man hæver personfradraget med?

Personfradrag sættes tusind kroner ned i 2014 fra 48.000 kr. til 47.000 kr.:

Samlet omkring 15,6 mio. kr. Heraf er kommunernes andel på omkring 12,2 mio. kr.

Personfradrag sættes tusind kroner op i 2014 fra 48.000 kr. til 49.000 kr.:

Samlet omkring -15,6 mio. kr. Heraf er kommunernes andel på omkring -12,2 mio. kr.

6. Hvilket provenu ville landskassen opnå såfremt man fjernede standardfra-draget på 10.000 kroner?

Samlet omkring 97 mio. kr. Heraf er kommunernes andel omkring 76,5 mio. kr.

Jeg håber hermed, jeg har besvaret de rejste spørgsmål.

Med venlig hilsen

Vittus Qujaukitsoq

Medlem af Naalakkersuitsut for Finansier og Indenrigsaffærender